JOC INCORECT ŞI ATITUDINE NEDISCIPLINATĂ IN FOOTBALLUL NOSTRU

Începând de astăzi publicăm o serie de articole tratând diferite probleme actuale ale footballului nostru, datorite antrenorului dr. Hirsch Elemer din Cluj, care în anii 1920-1930 a fost jucător al echipei naţionale şi căpitanul reprezentativei noastre. Dr. Hirsch a lipsit mulţi ani din ţară, în care timp a activat ca antrenor la diferite echipe. Întorcându-se recent în ţară, s'a stabilit în oraşul lui de baştină, la Cluj, unde este noul antrenor al divizionarei CFR Cluj şi în acest moment, prezent la cursurile de perfecţionare dela Tg. Mureş.

Dr. Hirsch, pe lângă un profund cunoscător al jocului de football, a fost mulţi ani campionul României la patinaj artistic, jucător de hockey internaţional, iar acuoste arbitru federal la football, şi arbitru de hockey şi de patinaj artistic internaţional.

Deşi redacţia noastră nu-şi însuşeşte în totul opiniile doctorului Hirsch în problemele de football pe care le abordează în aceste articole, totuşi le publicăm pentrucă ele constituesc contribuţii serioase la aprofundarea problemelor şi conţin multe învăţăminte de care ne putem folosi.

de dr. E. HIRSCH
Arbitru federal

Până de curând lumea sportivă românească a luat drept bună constatarea că footbalul nostru se află în regres. Eu nu sunt de acord cu această constatare, căci acest lucru ar însemna că clasa jocului a scăzut, ceeace nu este exact. Este neîndoelnic, că rezultatele obţinute de echipele noastre nu au fost mulţumitoare dar este sigur, că aceste rezultate nu oglindesc a devărata valoare a soccerului nostru. Cauza rezultatelor nu trebue căutată într'o lipsă de clasă şi de aceea nu este corect să se vorbească de o decădere ci este mai just de a vedea în aceste insuccese o perioadă de slăbiciune trecătoare, care în mod fatal se depăşeşte printr'o muncă serioasă. Ar fi totuşi greşit să nu căutăm cauzele greşelilor, cari au provocat această slăbiciune trecătoare pentru a putea depăşi mai repede şi mai sigur acest impas. (Articolul a fost scris înaintea matchurilor cu Bulgaria şi Cehoslovacia N. R.). Dacă nu lipsa de clasă — deficienţele technice ale jucătorilor — ci alte cauze au dus la situaţia actuală, atunci trebue să căutăm acele greşeli, a căror eliminare ne poate aduce pe drumul cel bun. In urma unor discuţii avute cu cei mai buni specialişti ai jocului de football în ţara noastră, am ajuns la concluzia, că — în linii mari — există şase probleme mari în footballul nostru de cari ne vom ocupa pe rând:

1. *Joc nereglementar şi atitudine nedisciplinată,*
2. *Problema marcajului în sistemul W.*
3. *Rolul schimbului de posturi în W.*
4. *Educaţia specială pentru jucători în sistemul WM,*
5. *Pregătirea unitară a jucătorilor şi selecţionarea metodică,*
6. *Ridicarea condiţiei fizice şi morale a jucătorilor.*

1. Joc nereglementar şi atitudine nedisciplinată

Lupta extrem de strânsă a echipelor noastre în fruntea şi coada clasamentului este fără precedent în footballul nostru. Această luptă înversunată duce pe foarte mulţi la folosirea unor mijloace nepermise. Acest lucru se constată şi la conducătorii cluburilor şi mai mult încă la jucători.

Stimulente dintre cele mai diverse au îndemnat pe jucătorii noştri să facă totul pentru victorie. Înţeleg, că jucătorii fac lucruri nepermise de regulament. Astfel, jucători comit sistematic irregularităţi interzise formal de regulament, pentru a împiedeca adversarul să ajungă în posesia mingii, sau dacă este în posesia ei, atunci tot să fie pus în imposibilitate de a o menţine. Nu pledez împotriva jocului dur. Footballul este un sport bărbătesc şi este necesară folosirea forţei fizice. Eu vorbesc aci de jocul incorect (unfair), care se manifestă la noi prin folosirea acestei forţe în forme nepermise de articole precise ale regulamentului. Aceste practici împiedică pe jucătorii noştri să valorifice clasa lor şi acest lucru are repercusiuni asupra clasei generale a footballului românesc. In care au poţi fi desmintite sau tăgăduite: grupări care fac oferte jucătorilor grupări care cieră jucători, jucători care comercializează semnătura de opţiune. Din fericire, este vorba de un număr prea mic, dar suficient pentru a întreţine o atmosferă nesănătoasă în sport.

Lor le adresăm rândurile de faţă şi le atragem atenţia că se agită zadarnic. In momentul de faţă se lucrează la redactarea regulamentului de transferări care va îngrădi într'atât schimbările de grupări încât nu va fi permisă nicio abatere dela morala sportivă întronată de OSP. Totul va fi subordonat intereselor superioare ale footballului şi sportului din Republica noastră şi va contribui la însănătoşirea deplină a mişcării footballistice.

Cei care nu înţeleg spiritul nou care nu se pot lepăda de vechile năravuri şi continuă practicile lor în dauna clubului care este şi trebue să fie baza de educaţie sportivă, morală şi cetăţenească, trebue să ştie că încercările le sunt zadarnice iar activitatea le va fi sancţionată în mod exemplar.

Şi este suficient să amintim numai cuvintele d-lui MARCEL VLAICU:

„...Aşa cum sunt conduse unele cluburi importante, ele nu pot însemna factori dinamici pentru ridicarea nivelului moral, politic şi sportiv al jucătorilor. ESTE NECESAR SA FIE INLATURAŢI TOŢI ACEŞTI CONDUCATORI CARE SUNT O PIEDICA IN CALEA PROGRESULUI... Faţă de grupările care nu înţeleg să se încadreze pe noua linie a sportului din R. P. R., O. S. P. ESTE HOTARAT SA APLICE CELE MAI DRASTICE MASURI CARE VOR MERGE PANA LA DESFIINŢAREA GRUPARII RESPECTIVE..."

E clar, nu?

P. G.

Dar arbitrul mai este influenţat şi de alte împrejurări. Căci există o serie întreagă de jucători, cari au suportă ca pentru irregularităţile lor obişnuite să fie fluieraţi. Ei se opresc şi pun mâinile în şolduri şi se adresează arbitrului în modul cât se poate de nedisciplinat: „dar asta ce a mai fost domnule arbitru?"

De multe ori jucătorul este sprijinit în această atitudine de o parte din public, care nici nu-şi dă seama că acţiunea oprită de arbitru este un fault căci este obişnuit să vadă astfel de acţiuni repetate în tot cursul fiecărui match vizionat.

Din situaţia de mai sus urmează, în mod logic că acel arbitru care vrea să impună respectul regulamentului şi să fluiere toate abaterile dela regulament, este terorizat şi huiduit de public şi de jucători, cari în acest fel încearcă şi reuşesc să schimbe hotărârile date şi de a permite jocul pe care ei îl cred regulamentar. Arbitrul — mai conciliant şi mai puţin principial în atitudine — cedează şi jocul incorect continuă. Trebue să constat, că aceste lucruri constitue fenomene obişnuite şi chiar tolerate în footballul nostru.

Această stare de lucruri nu se va putea schimba decât printr'o temeinică readucere a publicului şi a jucătorilor noştri şi printr'o atitudine nouă şi principială a arbitrilor noştri, căci ei sunt acei factori, cari pot impune respectul regulamentelor în soccerul nostru.

Jocurile internaţionale

Ce se întâmplă însă la jocurile internaţionale? Acolo arbitrul nu tolerează aceste abateri dela regulament, iar jucătorul obişnuit să joace incorect îşi continuă practicile şi va fi regulat oprit de fluerul arbitrului. Acest fluer repetat poate enerva pe jucător în atare măsură, încât acesta să creadă, că nu este lăsat să-şi facă jocul, să se demoralizeze şi să capete un sentiment de inferioritate faţă de adversar, profund dăunător pentru echipa în care joacă.

Ce este de făcut?

Nu trebuesc crutate sacrificiile pentru a schimba această stare de lucruri. Jucătorii trebuesc educaţi în şedinţele teoretice. Arbitrii trebuesc îndrumaţi să sancţioneze şi cele mai mici abateri dela regulament. Trebuesc sprijiniţi arbitrii în această acţiune.

Schimbarea acestor metode greşite nu se poate face într'un timp scurt. Este greu ca obişnuinţa jucătorilor de a juca necurat să fie schimbată. Totuşi acest lucru trebue realizat. Trebue să jucăm şi între noi după regulamentul internaţional aplicat peste tot. In caz contrar, jucătorii noştri vor fi desavantajaţi la întâlnirile internaţionale, ceeace este în dauna renumelui nostru.

(Va urma)

CE NE SPUN EI...

Seara după concurs... în hollul Hotelului Grand, unde au fost găzduiţi atleţii, forfotă, discuţii şi glume.

Fericită ocazie pentru a întreba pe unii dintre ei, să ne spună câteva cuvinte despre concursul de selecţie la care au luat parte.

Iată ce ne spun ei:

Farcaş Mathias antrenor federal

Sunt mulţumit de aproape toţi elevii mei. Au reuşit performanţe bune dacă luăm în consideraţie starea pistei. Şi nu se puteau realiza dacă în tânăra Republică Populară Română nu existau actualele condiţiuni prielnice pentru sportivi

Ion Moina

Cu părere de rău nu am putut concura în faţa prietenilor mei bucureşteni din cauza unei indisponibilităţi şi aştept cu bucurie o dată când voi putea concura în Bucureşti.

Edith Treibal

Pista nu atât de bună ca la Cluj nu mi-a permis un rezultat mai bun. „Mai" a tras prea tare la început iar Ceaclos şi Andruţă mi-au plăcut.

Ileana Medrea

Imi pare bine că am putut câştiga duelul dela disc. Adversarele mele sunt la fel de bune şi împreună vom reuşi performanţe superioare, în cantonamentul dela Cluj deschis nouă de către OSP şi unde datorită condiţiunilor recordurile nu se lasă aşteptate.

ILEANA MEDREA

Irina Pusch

Imi pare rău că nu am putut realiza în faţa publicului bucureştean o performanţă de valoare. Am fost plăcut surprinsă de numărul spectatorilor şi sper că la vară iubitorilor de atletism va creşte din ce în ce mai mult.

Al. Stoenescu

Sunt fericit că prin rezultatele pe care le-am realizat am putut să arăt cât de mult au folosit condiţiile ce ni s'au creat nouă sportivilor din R. P. R.

Antrenorul, condiţiunile din cantonament au contribuit la aceste rezultate

Luise Ernst

Cifra obţinută la 100 metri m'a surprins. Am mers uşor nu am forţat. Asta mă face să cred că pe o pistă bună şi cu adversare care să mă forţeze voi coborî sub 12"7. La înălţime cu elanul pus la punct voi depăşi 5.40 m.

Sunt curioasă să o cunosc pe d-na Angela Petrovici căreia i-am „răpit" cele două recorduri şi de care am aflat că se găseşte la Eforie.

«AFACEREA» DELA WIMBLEDON

MONOPOLUL CAMPIONATELOR, — O SURSĂ DE VENITURI PENTRU O CLICĂ DE CONDUCĂTORI AI TENNISULUI ENGLEZ

Wimbledon, un cartier luxos de vile a Londrei este locul de disputare al campionatelor neoficiale ale lumii de tennis. In acest cartier, pe lângă parcuri şi terenuri întinse de golf, se află şi sediul clubului: „All England Tennis Club", care din 1887 organizează anual, cea mai mare competiţie de tennis a lumii.

Acesta este un club englez, cum sunt destule cu câteva sute de membri de origină nobilă şi unde un „muritor de rând" nu poate pătrunde, decât dacă are recomandaţia unor lorzi sau duci şi atunci după o lungă aşteptare de 5—10 ani.

Un monopol de nesdrumcinat?

Este greu de înţeles dece acest club particular englez deţine de 61 de ani monopolul organizării acestei competiţii mondiale de tennis. Este însă sigur, că organizatorii acestui turneu, la care participă cei mai buni jucători ai lumii, nu au cheltueli prea mari, ei neplătind concurenţilor decât suma de 30 de lire de cap şi numai dacă au fost invitaţi nominal. Această sumă este insuficientă pentru deplasarea şi întreţinerea jucătorilor de tennis şi de ea nici nu beneficiază decât 10—20 de jucători din cei 164 de concurenţi şi numai dacă se află în graţia zeilor dela Wimbledon. Această situaţie este cu atât mai revoltătoare cu cât acest turneu anual este o afacere formidabilă.

In acest an numai Federaţia Engleză de tennis a primit o cotă în valoare de aproape 10.000.000 de lei, iar „All England Tennis Club" a băgat în buzunar o sumă reprezentând beneficiile organizării, care este un multiplu al acestei cifre.

Federaţia Internaţională de Tennis...

...sau FILT cum se numeşte ea (ceeace însemnează Fédération Internationale de Lawn Tennis — tennis pe iarbă, deşi acest joc nu se joacă pe iarbă decât în vreo 4 ţări), are în conducerea ei aproape numai englezi deşi Anglia este una din cele mai slabe ţări, ca valoare de joc din lume. Numai în Europa sunt ţări ca Cehoslovacia, Ungaria, Italia Suedia Franţa, Iugoslavia, etc cu un tennis mult superior celui britanic.

Deaceea acest monopol englez nu se explică altfel decât prin colaborarea imperialiştilor anglo-saxoni în menţinerea unor privilegii şi pentru apărarea unor surse de venituri provenite din spolierea jucătorilor de tennis din celelalte ţări ce se pretează să servească aceste poziţii cu nimic justificate.

Se impune organizarea unui campionat mondial oficial

Vecinii noştri unguri se consideră — pe drept cuvânt — deosebit de desavantajaţi de felul cum se organizează acest turneu mondial.

Condiţiile neobişnuite de joc constituie un handicap de netrecut pentru jucătorii europeni, cari chiar superiori — nu-şi pot măsura forţele în condiţii egale, cu concurenţii americani şi australieni, obişnuiţi să joace anul întreg pe gazon. Asboth, este astăzi, împreună cu Drobny cel mai bun jucător de tennis amator al lumii, lucru care numai din cauza constipaţiei de tennis marshalizate nu poate fi dovedit pentru toată lumea. Deaceea ungurii militează pentru organizarea unui campionat mondial oficial de tennis în fiecare an în altă ţară, astfel cum se procedează şi la celelalte sporturi. Căci, „ce-ar fi, dacă clubul ungar de box BTK, ar pretinde să organizeze în fiecare an la exclusivitate, campionatele mondiale de box"?

Sistemul turneului dela Wimbledon echivalează de drept cu această pretenţie care la prima vedere, nu poate părea decât absurdă, tuturor.

Este inadmisibil ca cel mai însemnat eveniment mondial al tennisului să fie de 61 de ani vaca de muls a „nobililor" dela „All England Tennis Club"

Iată dar şi în tennis, cum arată în realitate principiul „fair-play"-lui atât de trâmbiţat de uzurpatorii poziţiilor de conducere sportivă, recrutaţi din rândurile vârfurilor imperialiste anglo-saxone.

Cosier.

E'N ZADAR

In cadrul cuvântării rostite cu prilejul instalării noului comitet FRFA. d. MARCEL VLAICU — secretar OSP — a spus clar:

„...Socotim că odată pentru totdeauna trebue rezolvată problema transferărilor, ca ele să nu mai fie efectuate pe tristele principii ale unui trecut nu prea îndepărtat, în care traficul de jucători vânduţi sau cumpăraţi ca o marfă oarecare făcea din ideia sportivă o afacere murdară. Trebue şi va fi oprită orice fluctuaţie a jucătorilor, transferări nu se vor mai face, clubiurile trebuind să-şi crieze elemente, nu să le racoleze deci CARE SPERA CA VOR MAI PUTEA CONTINUA VECHILE METODE VOR AŞTEPTA ZADARNIC... Găsirea unei soluţii eficiente... va stabili ordinea şi disciplina în acest sector".

Claritatea şi precizia acestor cuvinte ne scuteşte de orice comentariu. Ele definesc sarcini precise isvorâte din realităţi.

Constituesc însă, un ultim şi sever avertisment la adresa celor care nu înţeleg să se încadreze pe noua linie a sportului din RPR.

Un ultim, pentrucă deşi organele federale, ale OSP-ului şi coloanele ziarului nostru au atras atenţia grupărilor şi jucătorilor pătrunşi încă de urme ale vechilor practici, totuşi se mai găsesc conducători şi jucători care — nesocotind totul — îşi continuă politica nefastă a metodelor care întreţin o atmosferă de imoralitate în sport.

Îi cunoaştem şi ştim că unii mai încearcă o asemenea acţiune de afacerism veros pe spinarea jucătorilor sau a grupărilor.

Suntem în posesia unor date

PROGRAMUL MANIFESTAŢIUNILOR DE AZI DELA PARCUL DE ODIHNĂ ŞI CULTURĂ AL CASEI PRIETENIEI ROMÂNO - SOVIETICE

Ora 17,30—18,30: Înnot şi sărituri artistice

100 m. liber domni: participă: Novac; Slăvescu; Popescu; Marinel; Avramescu şi Adrian Adr an.

100 m. liber doamne: participă: Fulvia Grigorită; Lerea Edith; Eftimiu Sanda; Virginica Ghiţă; Brigitte Prediger.

200 m brasse doamne participă: Mărgineanu Elena; Şerban Elena; Virginia Ghiţă; Teodoride Elena; Herman Ivonne Huner Constanta.

200 m. brasse domni: participă Patrichi E. Popescu Z.; Munteanu D.; Weinreich Petit Richard, Gugu anu.

100 m. spate domni: participă: Enăceanu; Friedman; Slăvescu; Francu; Stafeta 4x100 m. Liber domni: participă PMB; LNR; Godeanu; Macabi; CFR.

50 m. crawl băeţi 50 m. brasse fete, Sărituri artistice şi obligatorii: Alex. Lascu; Sibianu Gh.; d-na Duşenco şi d-na Edth Lerea.

Ora 17,30—19: Tennis

17,30—18 teren I. T, Bădin — M. Vizru; arb. Brănescu; 17.30—18 teren II I. Teodorowski — S. Mehedinţi arb. Chivaru; 18—18,30 teren I Schmidt — Caralulis arb. Deneş; 18—18.30 teren II D-na E. Stăncescu — Wertheim arb. Fl. Marinescu; 18,30 — 19 teren I G Vizru — Cobzuc arb. Aldea; 18,30 — 19 teren II Wertheim, Caralulis — Stăncescu. Schmidt arbitru Anghelescu; 19—19.30 teren I G Viziru, M. Viziru — Caralulis, Schmidt; arbitru Manoliu; 19—1.30 teren II Cobzuc — Bădin; arbitru Pojoga; 19.30—20 teren I G Viziru — Caralulis arbitru R. Suvaicea.

Ora 17,30: Volley-ball

ASAM — Distribuţia, arb.: C Armăşescu.

Ora 18: Volley-ball feminin

SFB — Selecţionata Bucureşti arb. R. Florian.

Ora 18,30: Basket-ball masculin

Telefoane — Viforul Dacia arb: Radu Bădescu, C. Armăşescu.

Ora 19—19,30: Box

In două reprize a 2 minute participă Gh. Fiat — Lazăr Borduz; E. Mărgărit — Gh. Ripka; S. Dumitru — V. Titan Popa —Gh Negoiţă.

Ora 20—21,30: Scrimă, Lupte, Haltere (pe scenă)

Floretă: Tudor Ilie (BNR) Gr Niculce (BNR); C. Marinescu (BNR); M. Duvăz (God.); Gh Mann (BNR).

Sabie: Istrate (ASA), Predescu (ASA) Burlacu (BNR).

Spadă: N. Marinescu (Godeanu); Gallmir (Godeanu); P. Zwolfer (BNR); Miclescu (Godeanu).

Juriu: Preşedinte: Cpt. Popescu. Membrii: Spiegel (Godeanu); Resil Efraim (Godeanu); P. Havalet (G. E.); P Voicu (G E) C. Georgescu (Godeanu).

Lupte: Cat. Mijlocie 79 kgr V. Constantin — Dumitrescu N.; Cat. semimijlocie 73 kgr. Gheorghe Anca — I. Sandru ; Cat. semigrea 87 kgr, Titi Iacob — Gh Oană; Cat. grea Iosif Roth — Jean Kirtop.

Haltere: Cat. Cocoş: Iuliu Sonda; Cat. Pană: St. Petrescu; Cat. Uşoară: St. Petrenci; Cat. Mijlocie I. Doculescu; Cat. Semigrea: Gh. Sibianu.

DIN TRIBUNĂ...

de GH. EPURAN

Să privească un concurs atletic din tribună este tot ce îşi poate dori un pasionat. Nu şi un spectator bucureştean. Acesta crede că fiind mai aproape va putea descifra mai bine mişcarea, va fi — spectacular — mai satisfăcut. De aceea invidiază pe oficialii care, pe teren, sunt cei mai aproape de atleţi. Doreşte şi el o haină albastră şi un cronometru sau o ruletă în mână.

Pentru descoperirea adevărului nu avem nevoe decât a trece în tabăra din incinta stadionului. Vom afla astfel că atleţii şi oficialii nu vor fi prezenţi pe pistă ci, spectatori, în tribună. Dece? Foarte simplu: Pe teren orizontul vizual este redus. Intr'un prim plan, apare mărit, ca sub lupă cutare atlet sau atletă, iar restul este estompat de depărtare pe plan orizontal şi de griji. Mai ales de griji. Să nu vă surprindă că un cronometror nu poate vedea un start furat într'o cursă al cărui timp îl măsoară! El priveşte doar pistolul starterului aşteptând fumul. Dar ei nu vede nici sosirea, ochii lui urmărind culoarul 2 sau 3, sau atletul ce vine primul sau al doilea.

Şi tot aşa arbitrul dela sărituri care priveşte pragul şi nu atletul ce porneşte peste el în sborul săriturii.

Să vă mai spunem oare că un atlet care concurează la o singură probă vede doar ¼ din concurs, unul care are două probe doar ½ ş. a. m. d.?

Cred că este suficient pentru a vă convinge ca în viitor să vă grăbiţi să găsiţi în tribună un loc bun şi să nu vă mai îngrămădiţi în jurul gardului sau să căutaţi a pătrunde, frauduios, pe teren.

Problema cea mai delicată vine însă de-abia acum. Aşezaţi în tribună, pe genunchi cu ziarul ce înşiră în coloane frumos aliniate, recordurile, performanţele de eri şi cele speraţe pentru astăzi nu vă lăsaţi furaţi de neajunsurile atrelor. Nu vă aşteptaţi să cadă recordurile ca spicele de grâu sub tăişurile secerei. Atletismul nu se poate asemăna cu un film de aventuri în care eroul principal învinge spectaculos după ce a sărit de pe acoperişul unei case cu 4 etaje în spinarea adversarului, pentru a impresiona spectatorii eftini din sală.

Pe stadion, de-alungul metrilor pistei sau în gropile săriturilor se măsoară — real — forţe omeneşti. Şi aceste forţe nu pot creşte dela zi la zi pentru ca cifrele în care se oglindesc să poată satisface setea de senzaţional a spectatorului care nu vine la atletism pentru frumuseţea întrecerii cavalereşti, ci sperând în realizări extraordinare.

Atletul nu face salturi mortale. Pe acestea le-ar putea repeta zi de zi — ca la circ —. El se întrece. In condiţii altele decât cele în care s'a pregătit, cu adversari noi, pe care îi cunoaşte sau nu şi care pot fi mai buni decât ieri.

O pistă mai grea, o căldură mai mare după o călătorie obositoare, o schimbare de atmosferă şi de hrană. Sunt câteva din elementele ce se adună să pună piedici dorinţei lui de a se depăşi pe sine, de a depăşi pe înaintaşii ce şi-au înscris numele pe tabelele de record.

In mod curent se vorbeşte despre „forma" bună sau rea a cutărui atlet sau atletă. Ei bine, această „formă" este tot ceeace, sportiv, găseşte mai gingaş. Este o stare fizică optimă.

Un moment care poate dura câteva zile, câteva ore sau numai câteva clipe în care atletul poate da maximum, organismul său găsindu-se în cele mai bune condiţiuni. „Forma" este momentul recordului, al depăşirilor acestor bucăţele cifre care, pentru cei din tribune par a putea fi schimbate în fiecare ceas, la fiece concurs.

Un an întreg, un atlet se pregăteşte pentru a întâlni această „formă" la cel mai important concurs. Până atunci întrecerile sunt doar prilej de verificare, de cunoaştere a posibilităţilor proprii şi ale adversarilor, de verificare a pregătirii cu părţile ei bune, de aflare a defectelor şi de acomodare. Drumul recordului este un drum de ascensiune continuă. Şi dacă aţi urcat vreodată pe munte v'aţi putut da seama că este mai greu să urci decât să mergi pe platul banal al drumului obişnuit.

Dar dece toată această discuţie? Concursul de selecţie al atleţilor şi atletelor noastre disputat Miercuri şi Joi în Bucureşti este de vină. Pentru a-l vedea mai bine, pentru a-l gusta frumuseţea am preferat un colţ oarecare al tribunei în locul pistei. Am fost împreună cu alte câteva mii de persoane un simplu spectator. Şi, mărturisesc, am fost pe deplin mulţumit. Au fost întreceri frumoase, rezultate bune, adică tot ceeace puteam dori. Alături de mine se găseau însă mulţi nemulţumiţi.

— „Dece nu aleargă Moina?"

— „Ce rezultate slabe!"

Erau expresiile cu cea mai largă circulaţie în tribună. Ei bine, ele m'au revoltat! Am regretat şi eu lipsa lui Moina şi celorlalţi impiedicaţi de accidente mai uşoare sau mai grave să concureze. Dar în locul lor am putut admira victoriile smulse cu talent şi dârzenie de Stoenescu, sau turele înaripate ale lui Dinu Cristea.

Aceşti necunoscători, aceşti amatori de senzaţional care cred că la fiecare concurs trebue să se alerge suta de metri în 10"4 sau să se sară 4 m. la prăjină, m'au decis să scriu rândurile acestea în care vreau să le spun ceeace n'am putut să le spun decât la puţini în tribună.

Rezultatele concursului de selecţie sunt bune. Pentru convingere comparaţi cele mai bune cinci performanţe din anul acesta publicate de noi înaintea acestui concurs şi intercalaţi printre ele pe cele noui. Vă va uimi mulţimea celor îmbunătăţite la concursul de selecţie. Recorduri? Chiar pe o pistă grea cum a fost pista proaspătă a Stadionului Tineretului au căzut trei. Câte ar fi dorit oare acei spectatori nesătioşi?

Hotărît, atletismul nostru devenit popular, mai are nevoe de înţelegere. Căutaţi să-l cunoaşteţi mai bine, în profunzime şi acordaţi-i-o.

O merită el, o merită toţi cei ce se străduesc să vă demonstreze frumuseţea lui. Progresul care a început să se facă simţit de câţiva ani este în plin mers. Concursul de selecţie a fost ca şi celelalte o etapă semnificativă,

SUPERLATIVE LA CONCURSUL DE SELECŢIE A ATLEŢILOR

- Cea mai frumoasă probă: 800 m plat băeţi
- Cursa cea mai disputată: 100 m. lungime fete
- Nivelul tehnic cel mai ridicat: înălţime fete
- Nivelul tehnic cel mai scăzut: înălţ fete
- Victorii cu emoţii: Dragomir (prăjină), Jecu (400 m) Elias (triplu)
- Victorii fără emoţii: Cristea (5 şi 10.000 m.) Frecbel (800 m.), Pandrea (1500), Lassel (80 m g.)
- Învingători cei mai aplaudaţi Luiza Ernst, Dinu Cristea, Stoenescu
- Revelaţii: Mihailovici (demifond); Popovici (400 m.) Ceaclos (800 m. fete), Fakac (înălţ) Steliarian (110 g.)
- Campioni în devenire: Mureşanu, Popescu Peter; Petcu; Al Stoenescu, Neurohr şi Haffer.
- Cea mai bună atletă: Luiza Ernst
- Cel mai bun atlet: Dinu Cristea.
- Cursa cu cel mai furat start: 100 m. băeţi.